

saa var et tredje Tilfælde, nemlig en Skydebane ved Aarhus, hvor der ogsaa kunde være Grund til at foretage Ekspropriation. Der har Mindretallet stillet sig saaledes, at der ikke fra vor Side vil være noget til Hinder for at gaa til ogsaa at tage dette tredje Tilfælde med ind i Loven. Den højtærede Forsvarsminister har imidlertid ikke ment at kunne tiltræde dette, men har henholdt sig til Flertallets Forslag, som naturligvis ogsaa giver ham langt større Raaderum. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem og jeg kunne gøre os noget Haab om at faa vort Ændringsforslag vedtaget. Blot dette, at det er en Militærsag, det her gælder, vil gøre, at dette Tings almindelige Flertal vil, uden at tage videre Hensyn til Fornuftgrunde eller Lovmædhedlighed, gaa med til det, der her foreslaas.

Jeg vil gerne, inden jeg slutter disse Bemærkninger, rette en Forespørgsel til den højtærede Forsvarsminister angaaende, hvad der bemærkes i Betænkningen om Grundene til, at Helsingør skal bevares som Garnisonssted. Det har nemlig meget at gøre med det her foreliggende Tilfælde, hvor Ekspropriation skal finde Sted. Der meddeles i Betænkningen, og det fremgaar ogsaa af de Aktstykker, som ere forelagte i Udvalget, at Grunden til, at man tidligere havde tænkt sig at gaa bort fra Helsingør som Garnisonsby, var, at der var saa overordentlig indskrænket Øvelsesplads, og dette Lovforslag skal da ogsaa bevirke, at man nu kan komme til en Udvidelse af Øvelsespladsen i Helsingør. Jeg maa gøre opmærksom paa, at ingen Sinde tidligere er dette nævnt som Grund til, at man skulde forlade Helsingør som Garnisonsby. I Forsvarskommissionens Betænkning blev det gjort gældende af de militære sagkyndige, nemlig af nu afdøde General Kühnel og den nuværende Generaløjemester Nørresø, at Grunden var den, at Helsingør var en Kystby. Den laa derfor uheldigt som Garnisonsby, og naar en Mobilisering skulde finde Sted, vilde den ikke med Nytte og Virkning kunne finde Sted i denne By. Til denne Betænkning sluttede ogsaa Højremindretallet, alle Højres Medlemmer i Forsvarskommissionen, sig. Der blev fastslaaet, hvilke Byer paa Sjælland der skulde være Garnisonsbyer, og mellem dem var Helsingør ikke. Da Forsvarslovene blev forelagte, blev det ogsaa i Bemærkningerne til disse gjort gældende, at Helsingør ikke kunde være Garnisonsby, og der blev nævnt de andre Byer paa Sjælland, hvortil Ba-

taillonerne skulde flyttes, hvor Garnisoneringen og derefter ogsaa Mobiliseringen skulde finde Sted. Det er blevet fastholdt af alle Forsvarsministre, baade af den nuværende Finansminister, da han var Forsvarsminister, af den ærede Folketingsmand fra Ringkøbing (J. C. Christensen), da han var Forsvarsminister, og endelig af den nuværende Forsvarsminister endnu saa sent som i forrige Samling. Det er altsaa bestandig blevet gjort gældende, at Helsingør ikke kunde være Garnisonsby paa Grund af sin Beliggenhed. Nu er dette altsaa forladt, og nu gøres det gældende, at Grunden til, at man ikke kunde have Helsingør som Garnisonsby, var særlig den, at der var saa overordentlig indskrænket Øvelsesplads. Hvorledes gaar det til, at dette aldrig tidligere er blevet nævnt fra Forsvarsministerens Side, naar det virkelig var den eneste Grund, og betød da den tidligere nævnte Grund ikke noget, siden Garnisonen nu alligevel bevares i Helsingør? Det er et lignende Tilfælde som det, der forelaa med Fredericia, men Fredericia fik jo ogsaa, skønt Kystby, Lov til at bevare sin Garnison, idet denne Tilladelse blev givet, denne Ordning foretagen af den højtærede Forsvarsminister. Men hvad Fredericia angaar, var der dog en Art Grund. Der var, jeg ved ikke, om jeg skal kalde det en militærpolitisk Grund, der gjorde, at Garnisonen blev bevaret der. Der var een Mand paa Skansen, og han græd — det var tilstrækkeligt til, at Garnisonen blev bevaret. Men hvilken Grund er der nu for Helsingørs Vedkommende? Det synes jeg, at den højtærede Forsvarsminister ved denne Lejlighed skylder os Svar paa. Hvad er det, der har gjort, at Helsingør nu bliver bevaret som Garnisonsby? For dette Hensyn til, at Øvelsespladsen ikke var tilstrækkelig stor, kan jo ikke have været det afgørende tidligere, for saa var det vel blevet nævnt. Nu første Gang forekommer det her i denne Betænkning paa Grund af de Aktstykker, der have været os forelagte, det har altsaa ikke tidligere været nævnt. Derfor maa jeg tillade mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, om han ikke vil udvikle for os de militærtekniske Grunde, der have gjort, at man forlader det tidligere af ham selv, af alle Forsvarsministre hævdede, af Forsvarskommissionen opstillede Standpunkt, hvorefter Helsingør ikke længere skulde være Garnisonsby, og er gaaet over til dette, at man meget vel kan bevare Bataillonerne som nu liggende i Helsingør.